

РЕШЕНИЕ

№ 1483

гр. Бургас, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДЪР Д. МУРТЕВ

при участието на секретаря МАРИЯ АП. МИЛЕВА
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР Д. МУРТЕВ Гражданско дело
№ 2022212010** по описа за 2022 година

Производството е образувано по повод предявената от “Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. “Света София” № 7, ет.5, представлявано заедно от А.Л. и Р.Д. – изпълнителни директори, съдебен адрес гр. София, район Слатина, ул. “Кадемлия” против А. К. М., ЕГН: *****, с адрес гр. Б., искова молба, с която се прави искане до съда да постанови решение с което да осъди ответника А. К. М. да заплати на ищеца “Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане” АД сумата от 5 531, 90 лв., представляваща изплатено от ищеца на “ЗАД Армеец” АД, застрахователно обезщетение по застраховка “Гражданска отговорност”, вследствие на ПТП, настъпило на *** в гр. Бургас, ведно със законната лихва върху главницата, считано от *.2022г. до окончателното плащане на задължението. Ищецът твърди, че на *** около 05.30ч. в гр. Б., в непосредствена близост до **, ответникът като водач на МПС марка “***”, модел “***”, с рег. № *** , поради движение с несъобразена с пътните условия скорост, при извършване на маневра “десен завой”, допуснал пътнотранспортно произшествие с паркираните в дясната част на улицата, в участък “синя зона”, шест леки автомобили, собственост на различни лица, в това число и МПС марка “Тойота”, модел “К.”, с рег. № ***, собственост на “ОББ Интерлийз” ЕАД, ЕИК: ***, вследствие на което настъпило ПТП с материални щети.

Сочи, че за инцидента бил съставен Протокол за ПТП № ***/*** по описа на СПП при ОДМВР – Бургас, от който било видно, че ответникът е виновен за настъпване на ПТП. Спрямо същия било взето административно отношение с АУАН, серия “А”, с бл. № **/***, по описа на СПП при ОД на МВР – Бургас. Твърди се, че със Споразумение, одобрено в с.з. на ** по НОХД № *** по описа на БРС, ответникът А. М. се признал за виновен за това, че на ***, около 05.50ч. в гр. Б. управлявал МПС марка “***”, модел “***”, с рег. № ***, след употреба на наркотични вещества – кокаин и метаболити и допуснал настъпването на пътнотранспортно произшествие, с което причинил значителни имуществени вреди на шест леки автомобили, сред които и на лек автомобил марка ****, собственост на “ОББ Интерлийз” ЕАД, ЕИК: *** (правоприемник на “Интерлийз 1 Ауто” ЕАД, ЕИК: 130936974) на стойност 3068 лв. – престъпление по чл.343б, ал.3 от НК и чл.343, ал.1, б. “а” НК, вр. чл.5, ал.3, т.1, вр. чл.20, ал.1 от ЗДвП. Излага се, че към датата на процесното ПТП, МПС марка “***” е имала валидна имуществена застраховка “Каско на МПС” в “ЗАД Армеец” АД,

с полица № ***, валидна от 03.01.2020г. до 02.01.2021г. пред който собственика на увреденото МПС подал заявление за обезщетяване. На 10.05.2020г. бил извършен оглед на увреденото МПС и бил съставен опис на щетите, в който били описани увредените детайли, а именно: преден капак, решетка радиатор, декоративна лайсна решетка радиатор, предна броня, преден ляв калник, предна лява врата, задна броня, укрепване зад броня, капак багажник, задна антена без ключ, заден външен ляв сензор на помощник за паркиране, заден вътрешен ляв сензор за помощник за паркиране, държач заден външен десен сензор, държач заден външен ляв сензор, държач вътрешен ляв сензор на помощник за паркиране, задна маска, задна ламарина под ляв фар к-т, десен фар кт, напречна подпора носач ключ, горна облицовка радиатор. Ремонтът бил възложен на “Спекта ауто” ЕООД, като с доклад от **г. застрахователят определил застрахователно обезщетение в размер на 5516, 90 лв. Посочената сума била изплатена на “Спекта ауто” ЕООД с платежно нареждане от 06.08.2020г. Твърди се, че към датата на настъпване на процесното ПТП, собственикът на МПС марка “***”, модел “***”, с рег. № *** е имал валидно сключена застраховка “Гражданска отговорност” със “ЗАД ОЗК - Застраховане” АД, по полиза № BG/23/120000678377/05.03.2020г., валидна от 05.03.2020г. до 04.03.2021г. С регресна покана ищецът бил поканен доброволно да заплати сума в размер на 5531, 90 лв. на “ЗАД Армеец” АД, от която 5516, 90 лв. – изплатено застрахователно обезщетение и 15 лв. – ликвидационни разноски, като във връзка с предявената регресна претенция била образувана щета № *** по описа на “ЗАД - ОЗК Застраховане” АД. За уреждане на насрещните им задължения ищцовото дружество извършило едностранно прихващане на насрещно дължимими вземания, като видно от приложение № 1 към посоченото уведомление вземането по щета № *** по описа на ЗАД Армеец АД, съотв. щета № ***, по описа на ЗАД ОЗК – Застраховане било погасено. Вследствие на горното за ищцовото дружество възникнал правен интерес да претендира и получи от виновния водач размера на изплатеното обезщетение на основание чл.500, ал.1, т.1, пр.2 КЗ, поради това, че е управлявал МПС под въздействие на наркотици. На последния била изпратена покана за уреждане на парични задължения с изх. № ***г., но същата била върната като непотърсена. Претендира разноски.

В законоустановения срок ответникът е депозирал отговор на исковата молба, чрез назначения му особен представител – адв. Д. А., с който оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва представените с исковата молба 2 бр. документи от ЗАД “Армеец”, представляващи: “Опис на щетите по претенция № ***, по съображения, че същият не е представен в пълнота, не съдържа данни за авторството и има различия в описаните претенции.

В съдебно заседание, ищцовото дружество не изпраща представител. Депозира молба, с която поддържа предявеният иск и моли за неговото уважаване. Претендира разноски.

В съдебно заседание, ответникът, чрез служебно назначения му особен представител оспорва исковата молба и пледира за отхвърляне на иска.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и законовите разпоредби, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори и се установява от представеното по делото споразумение по НОХД № 512/2022г. по описа на БРС /л.9-15 по делото/, че ответникът А. К. М. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, а именно за това на *** в гр. Бургас, по ул. “М.С.” посока ул. “Р.К.” управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка “***”, с рег. № ***, след употреба на наркотични вещества – кокаин и метаболити/бензоилекгонин, етилекгонин/, установено със съдебна химикотоксикологична/токсикохимична експертиза, извършена от инж.химик Д-р Д.Я. и д-р И.И. /съдебен токсиколог/ от специализираната Химикотоксикологична лаборатория към ВМА – София.

Със същото споразумение, ответникът е бил признат за виновен и за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б. “а” от НК, вр. чл.5, ал.3, т.1, вр. чл.20, ал.1 от ЗДвП, а именно за това, че на *** в град Бургас, ул. “М.С.” посока ул. “Р.К.”, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка “***”, с рег. № ***, нарушил правилата за движение, визирани в чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, употребил наркотични вещества, изгубил

контрол над управляваното МПС и допуснал пътнотранспортно произшествие с паркираните в дясната част на улицата в участък “синя зона” 6 леки автомобили, собственост на различни лица, с което по непредпазливост причинил значителни имуществени вреди в общ размер на 11 416.62 лева /единадесет хиляди четиристотин и шестнадесет лева и шестдесет и две стотинки/, както следва: лек автомобил марка “Пежо”, рег. № *** собственост на З.П.К. от град Бургас – 137 лв.; лек автомобил, марка “Форд” с рег. № ***, собственост на “Виктория 22” ЕООД – гр. Бургас, представлявано от М.Т.Т. от град Бургас – 906, 91 лв. ; лек автомобил марка “БМВ” с рег. № ***, собственост на Г.Ж.Б. от град Бургас – 2617.95 лв. ; лек автомобил, марка “Нисан”, с рег. № ***, собственост на Д.Р. С.а от град Бургас – 2653.08 лв.; лек автомобил, марка “Тойота”, с рег. № ***, собственост на “Интерлийз Ауто” ЕАД, с БУЛСТАТ 1309369740031, с ползвател Д.Б.Т. от град Бургас – 3068.00 лв. ; лек автомобил, марка “Нисан” с рег. № ***, собственост на Я.М.П. от град Бургас – 552.68 лв. ; лек автомобил, марка “***” с рег. № ***, собственост на “Амарилис 70” ЕООД – гр. Бургас, БУЛСТАТ 201913750, представлявано от С.Д.М. от град Бургас – 1481.00 лв.

За това, че в резултат на процесното ПТП са били нанесени щети върху лекия автомобил, собственост на “Интерлийз Ауто” свидетелства и представения по делото констативен протокол за ПТП № *** от *** /л.8 по делото/

Представена е застрахователна полица от 05.03.2020г. /л.39 по делото/, със срок на застрахователното покритие от 05.03.2020г. до 04.03.2021г., от която се установява, че към датата на ПТП отговорността на водача на лекия автомобил, марка “***” е била покрита по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите, сключена с ОЗК “Застраховане”,

Представена е комбинирана застрахователна полица № *** от ***. /л.16 по делото/, с период на застрахователното покритие от 03.01.2020г. – 02.01.2021г., от която се установява, че към датата на настъпване на ПТП, за лекия автомобил, марка “Тойота”, с рег. № *** е имало сключена валидна имуществена застраховка “Каско” при ЗАД “Армеец”.

Видно от представеното копие на регистрационен талон, като ползвател на лекия автомобил е вписана Д.Т.Б..

От представените по делото писмени доказателства – заявление за изплащане на обезщетение от 11.05.2020г. и описи на щети по претенция /л.19, л.112 -114, л.159 – 163 по делото/ се установява, че по заведената от ползвателя автомобила Д.Т.Б. щета във връзка с настъпилото ПТП при ЗАД “Армеец” е била образувана преписка по щета № ***, като в хода на производството са били извършени огледи на автомобила, описани са били щетите /на 11.05.2020г. и съответно на 21.05.2020г. / и е била извършена оценка на щетите. По искане на ползвателя на автомобила е бил възложен ремонт на автомобила в доверен сервиз на застрахователя, а именно “Спекта Ауто”, за който била издадена фактура от ***

Представен е и доклад по преписка с щета № *** от **г /л.36 по делото/, с което ЗАД “Армеец” е определило застрахователно обезщетение в размер на 5516, 90 лева като видно от представеното платежно нареждане с УРН П21012820, сумата е била преведена по сметка на “Спекта Ауто” на 06.08.2020г. /л.37 по делото/

По делото не е спорно, а и от представените писмени доказателства, приложени на л.38 – 44 от делото се установява, че застрахователят по имуществена застраховка “Каско” - ЗАД “Армеец” е отправил покана до застрахователя по гражданска отговорност на виновния водач - “ЗАД ОЗК - Застраховане” АД, да заплати сумата от 5516, 90 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение и 15 лв. – ликвидационни разноски, като във връзка с предяваната регресна претенцията е била образувана щета № ***, по описа на ЗАД ОЗК – Застраховане. Не е спорно по делото и се установява по делото, че за уреждане на насрещните им задължения ЗАД ОЗК – Застраховане е уведомило ЗАД Армеец за извършено едностранно прихващане от негова страна на насрещно дължими вземания, като видно от приложение № 1 към посоченото уведомление, вземането по щета № *** по описа на ЗАД “Армеец” АД, съотв. щета № ***, по описа на ЗАД ОЗК – Застраховане АД е погасена.

Видно от приложените писмени доказателства на л.44-46 от делото, до ответника А. К. М. е била изпратена покана за уреждане на парични задължения с изх. № *****/16.08.2021г. по описа на ЗАД “ОЗК Застраховане” АД, като видно от приложената обратна разписка, същата е върната непотърсена.

Във връзка с установяване вида и размера на нанесените имуществени вреди по лекия автомобил, марка “Тойота”, модел “К.” е била допусната и приета по делото съдебна автотехническа и оценителна експертиза, изготвена от вещото лице Ж. Е. /л.134 – 138 по

делото/, в което последната е застъпила становище, че вредите възлизат на стойност от 3149 лв. При разпита си в съдебно заседание на 30.03.2023г., вещото лице не успя да посочи източниците, от които е черпило информация, при изчисляване на пазарните цени за труд и части към датата на ПТП, нито успя да даде обяснение и да посочи за кои точно от увредените части е определило цена като алтернативни или употребявани и за кои като нови. Ето защо, съдът намира изготвеното заключение за необосновано и не го кредитира при изграждане на своите фактически изводи.

По повод горното е допусната повторна автотехническа експертиза, чието изготвяне е възложено на в.л. М. М.. Заключение по същата не е оспорено от страните, а предвид обстоятелството, че се базира на цялостен анализ на събраните по делото писмени и веществени доказателства настоящия състав го кредитира като компетентно и обосновано. Вещото лице аргументира извод, че при възникналото ПТП са били увредени непоправимо 20 броя елементи от оборудването на процесния автомобил, които са били описани подробно във фактурата за извършените ремонтно-възстановителни дейности. Посочено е, че са използвани 11 броя детайли и части, доставени от официален производител и 9 броя доставени от алтернативни производители. След извършване на съответните изчисления, при съобразяване на вложеното време за труд и часовите ставки, прилагани по договори със застрахователи за процесния период при ремонтно-възстановителни дейности, вещото лице е дало отговор, че вероятната пазарна цена за възстановяването на автомобил от тази марка и модел с идентични щети, без ползване на договорни преференциални цени с начислен ДДС възлиза на не по-малко от 8254 лева.

В т.3 от заключението, в.л. М. е аргументирало извод, че изплатеното застрахователно обезщетение (стойност на РВР по фактура № *** от ***) е с 33 % по-ниско от средните пазарни цени за същият вид техническа услуга, като това се явява стойност, формирана на база двустранен договор между застраховател и изпълнител – доверен/официален сервиз. Констатирало е също, че по ликвидационната преписка съществуват два описи /изготвени съответно на 11.05.2020г. и на 21.05.2020г./, като всички детайли и елементи от оборудването, които са отразени в описи от първоначалния оглед са включени в описи, изготвени след проведения допълнителен оглед. Обосновало е извод, че в текста на двата описи няма никакво разминаване, като съществува допълване и конкретизиране на данните само в една единствена позиция. След запознаване с приложения по делото снимков материал, експертът е констатирал пълно съответствие между увредените детайли по автомобила и тези посочени в описите.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.500, ал.1, т.1 от Кодекса на застраховането, освен в случаите по чл.433, т.1 КЗ, застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение, заедно с платените лихви и разноси, когато виновния водач при настъпването на пътнотранспортното произшествие е извършил нарушение по Закона за движението по пътищата, като е управлявал моторното превозно средство под въздействието на наркотици или други упойващи вещества. С оглед установените факти, съдът приема, че предявеният иск е доказан по своето основание. На основание чл.300 ГПК и с оглед приетите доказателства по делото е безспорно доказано настъпването на застрахователното събитие, участието на ответника в него, допускането на нарушения на ЗДвП и управление на МПС след употреба на наркотични вещества от страна на М., както и изплащането на застрахователно обезщетение на увреденото лице.Посочените факти не са били оспорени в настоящия процес. Следователно, със заплащане на застрахователното обезщетение ищцовото дружество се е суброгирано на основание чл.411 от КЗ в правата на увреденото лице, поради което за него е възникнало регресното право да претендира от делинквентна платеното обезщетение.

По отношение на размера на вредите, съдът съобрази, че с одобреното споразумение, подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.343, ал.1, б. "а" от НК, поради което същите се явяват съставомерни. В хода на досъдебното производство същите са били установени в размер на 3068 лв., който размер обаче не е меродавен за предмета на настоящото производство. Константна е практиката на ВКС – така например Решение № 105 от 6.07.2017 г. на ВКС по гр. д. № 2604/2016 г., IV г. о., че влязлата в сила присъда, в случая споразумение, се ползва със сила на пресъдено нещо единствено за изчерпателното посочените в чл. 300 ГПК обстоятелства, т. е. тя е задължителна за съда,

разглеждащ гражданскоправните последици от конкретното деяние, но само по въпросите дали то е извършено или отрецено, дали е противоправно и дали деецът е виновен. Всички останали факти, които имат отношение към гражданските последици от деянието, респ. деликта, следва да бъдат установени с допустимите доказателствени средства в рамките на производството по разглеждане на гражданското дело. С оглед принципа за непосредственост и равенство на страните в процеса, тези факти и обстоятелства / напр. - за съпричиняване на вредите, за размера на приноса на пострадалия, за солидарната отговорност на повече лица, причинили увредата и др./ подлежат на доказване пред гражданския съд, независимо дали по отношение на същите са събрани доказателства в хода на наказателното производство.

В решение № 79/02.07.2009г. по т. д. № 156/2009г. на ВКС, ТК, I т. о. и решение № 6/02.02.2011г. по т. д. № 293/2010г. на ВКС, ТК, I т. о., е прието, че дължимото застрахователно обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на застрахователното събитие и същото не може да надвишава действителната стойност на увреденото имущество, като за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същото качество. При изчисляване на размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като същият е инкорпориран в самата действителна стойност.

Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, е въведена съгласно чл.1, ал.3 от Наредба N 24/08.03.2006г. на КФН. Методиката по Наредба № 24/08.03.2006г. на КФН не е задължителна, а съставлява указание относно начина на изчисляване на размера на щетата на МПС от застрахователя в случаите, когато на същия не са представени надлежни доказателства (напр. фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз и когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Това разрешение важи, както за обезщетението по чл. 223 КЗ, така и при иска по чл. 213, ал.1 КЗ.

Обезщетението не трябва да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл. 203, ал. 2 КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото от същия вид, включително всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл. 203, ал. 3 КЗ). Ако на застрахователя бъдат представени доказателства за извършен в специализиран сервиз ремонт за поправяне на увреденото застраховано имущество, застрахователят дължи плащане на застрахователното обезщетение в размер на направените за ремонта средства при условие, че същите не надхвърлят уговорената застрахователна сума и съответстват на реалната възстановителна стойност по смисъла на чл. 203, ал. 3 КЗ. В този смисъл са решение № 109/14.11.2011г. по т. д. № 870/2010г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 209/30.01.2012г. по т. д. № 1069/2010г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 52/08.07.2010г. по т. д. № 652/2009г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 153/22.12.2011г. по т. д. № 896/2010г. на ВКС, ТК, I т. о. и решение № 115/09.07.2009г. по т. д. № 627/2008г. на ВКС, ТК, II т. о.

Ето защо, при съобразяване на изводите на експерта, обективирани в изготвената по делото повторна съдебна автотехническа и оценителна експертиза, съгласно които заплатената от страна на ищеца сума не надвишава реалната възстановителна стойност по смисъла на чл.203, ал.3 КЗ /по заплатената от ищеца фактура/, респ. че пазарната цена на труда и частите за възстановяване на увредения лек автомобил в първоначалното му състояние възлиза на стойност от 8254 лева, съдът намира, че искът се явява доказан в пълния заявен размер.

Възраженията на особения представител срещу верността на представените по делото фактури и извършени описи на щети не се отразяват на решаващите изводи на съда, тъй като видно от видно от констативно-съобразителната част на заключението по изготвената повторна съдебна автотехническа експертиза, при изграждане на своите изводи относно вида и размера на нанесените имуществени вреди по автомобила, вещото лице е работило и с предоставения от третото неучастващо по делото лице – ЗАД "Армеец" снимков материал, в резултат на което е констатирало, че няма разминаване в записите. Несъстоятелни са и доводите на особения представител срещу дължимостта на сумата от 15

лв. – ликвидационни разходи. Съгласно чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разноски за определяне на щетата. Съгласно трайната съдебна практика, сумата от 15 лв. представлява обичаен размер на разноските при ликвидиране на щета по риск Каско при ПТП. Ето защо, регресното вземане за платено застрахователно обезщетение и обичайните разноски за определянето му възлиза на сумата в общ размер – 5531, 90 лв. /5516,90 лв. + 15,00 лв./.

По молбата на особения представител за увеличение на определения размер на възнаграждение.

В съдебно заседание, назначения на ответника особен представител – адв. А. е направила искане за увеличение на определеното ѝ от съда възнаграждение от 427 лева на 607 лева, с довода, че така определеният размер не бил съобразен с минималния размер по наредбата и то без да се вземат предвид двете съдебни заседания, на които е присъствала. Съдът намира, че не са налице предпоставки за увеличение на първоначално определеното възнаграждение по следните съображения:

Съгласно нормата на чл.47,ал.6 от ГПК когато съобщението до ответника е връчено по реда на чл.47 от ГПК, за да се гарантират правата му, се назначава особен представител,който да го представлява в процеса. Разноските за възнаграждението на особения представител се поемат от ищеца. Хонорарът се определя от съда, при съобразяване на правната и фактическа сложност на делото и лимитите,определени в Наредба №1/2004г.на ВАС. Преценката какво да бъде възнаграждението следва да се направи при назначаване на особения представител. Към този момент съдът вече има яснота за предмета на делото-правните и фактически основания и цената на иска. Въз основа на тях може да съобрази какъв ще бъде вероятният обем на вложен труд за защита на интересите на ответника и съответно да прецени размера на дължимо възнаграждение. В случай,че спорът се укаже комплициран, може да увеличи размера на първоначално определеното възнаграждение.

Специфика на назначаването на особен представител по реда на чл.47 ,ал.6 от ГПК е предвиденото в изр.2-ро законово средство за адаптиране на възнаграждението към обема на защитата интересите на страната. Съгласно цитираната норма е дадена възможност да се определи възнаграждението и под установения минимален размер съгласно Наредба №1/2004г.на ВАС за минималните размери на адвокатските възнаграждения,при съобразяване на правната и фактическа сложност на делото. Преценката следва да се направи при първоначалното определяне на възнаграждението,а не последващо в зависимост от изхода на спора или на указаното правно съдействие. Намаление се постановява изначално,а не накрая на процеса, тъй като в противен случай се създава несигурност за особения представител за отплатата за положения от него труд.

С определениято си от 22.11.2022г. съдът е преценил, че казусът не се отличава с особена правна и фактическа сложност, поради което е определил възнаграждението на особения представител при спазване на разпоредбата на чл.47,ал.6,изр.2-ро от ГПК, предвиждаща възможност хонорарът да бъде определен под минималните размери, но до лимита на половината от него /в размер на 427 лева при минимално дължими 607, 59 лева/. Изготвеният от особения представител отговор е бланкетен и лишен от конкретика, като ответникът в хода на процеса не е твърдял нови факти и обстоятелства. Макар в настоящото производство да са били проведени четири съдебни заседания, то следва да се отбележи, че само в две от тях /от 30.03.2023г. и 19.06.2023г. / са били събирани доказателства, поради което не е налице и хипотезата на чл.7, ал.9 от Наредбата, обуславяща увеличаване на размера на възнаграждението. По изложените съображения и като съобрази, че първоначално определеният депозит за особен представител кореспондира на фактическата и правна сложност на делото, както и на положения от адвоката труд, съдът намира че искането за изменение на размера на присъдения адвокатски хонорар следва да бъде оставено без уважение.

По отговорността за разноските:

С оглед уважаване претенцията на ищеца, на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски на ищеца, както следва - 221.28 лева разноски за държавна такса /л.55/, 1200 лева – платено адвокатско възнаграждение, за реалното плащане на което са представени доказателства- договор за правна помощ и платежно нареждане /л.125-126/, 427 лева – заплатен депозит за особен представител, 450 лв. – заплатен депозит

за изготвяне на съдебни експертиза. Общо разноски в исковото производство 2298.28 лева, които на основание чл.78, ал.1 ГПК следва да се присъдят в пълен размер.

Видно от представеното по делото определение № *** постановено по гр.д. *** г. по описа на СРС по иска, предмет на настоящото производство е допуснато обезпечение. Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР № 6/2013, отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход, тъй като привременно осъществената мярка е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението. По обезпечителното производство ищецът е направил следните разноски – 40 лева за платена държавна такса /л.118/ и 720 лева, платено адвокатско възнаграждение. Общо разноски в обезпечителното производство – 760 лева, които също следва да бъдат присъдени в пълен размер.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 ГПК, Бургаски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. К. М., ЕГН: *****, с адрес гр. Б. “Л”, *, да заплати на “ЗАД ОЗК - Застраховане” АД, с ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. “Света София” № 7, ет.5, представлявано заедно от А.Л. и Р.Д. – изпълнителни директори, **сумата от 5531, 90 лв.** (пет хиляди петстотин тридесет и един лева и деветдесет стотинки) – представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка “Гражданска отговорност”, за нанесени от А. К. М. щети по лек автомобил, марка “Тойота”, модел “К.”, с рег. № ***, собственост на “ОББ Интерлийз” ЕАД, ЕИК: ***, вследствие на пътнотранспортно произшествие настъпило на *** в гр. Бургас, при което А. К. М. е управлявал застрахования лек автомобил, марка “***”, модел “ДЖИ 400”, рег. № ***, след употреба на наркотични вещества, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – *.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и **сумата от 3058.28 лева** (три хиляди петдесет и осем лева и двадесет и осем стотинки) представляващи съдебно-деловодни разноски, от които 2298.28 лева разноски за исковото производство по гр.д. № **/2022г. по описа на БРС и 720 лева разноски за обезпечителното производство по гр.д. № **/2022г. по описа на СРС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Д. А. за увеличаване на определеното ѝ възнаграждение за особен представител на ответника А. К. М..

ДА СЕ ИЗДАДЕ РКО на адв. Д. А. за сумата от 427 лева от бюджетните средства на съда, представляваща възнаграждение за осъществено процесуално представителство като особен представител на ответника А. К. М..

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаският окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____